Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (sedmo vijeće)

30. rujna 2016.*

„Tržišno natjecanje – Zloporaba vladajućeg položaja – Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 102. UFEU-a – Određivanje maksimalnih cijena lučkih usluga za unutarnji promet od strane Lučke uprave u Splitu – Odbijanje pritužbe – Rješavanje predmeta od strane tijela nadležnog za tržišno natjecanje države članice – Nepostojanje interesa Unije“

U predmetu T-70/15,

Trajektna luka Split d.d., sa sjedištem u Splitu (Hrvatska), koju zastupaju M. Bauer, H.-J. Freund i S. Hankiewicz, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju C. Giolito, C. Urraca Caviedes i I. Zaloguin, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom tužbe na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Odluke Komisije C(2014) 9236 *final* od 28. studenoga 2014., kojom se odbija pritužba koju je tužitelj podnio u vezi s povredama članka 102. UFEU-a koje je navodno počinila Lučka uprava Split odnosno članaka 102. i 106. UFEU-a koje je počinila Republika Hrvatska odnosno Lučka uprava Split (predmet AT.40199 – Luka Split),

OPĆI SUD (sedmo vijeće),

prilikom vijećanja u sastavu: M. van der Woude, predsjednik, I. Ulloa Rubio (izvjestitelj) i A. Marcoulli, suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu [1]

Okolnosti spora *[omissis]*

Postupak i zahtjevi stranaka *[omissis]*

Pravo

Nadležnost Općeg suda [omissis]

Meritum [omissis]

Prvi tužbeni razlog, koji se odnosi na vjerojatnost utvrđivanja postojanja povrede *[omissis]*

26 Kao drugo, iako tužitelj navodi da je zabranjeno da Komisija smatra da je NTZTN [nacionalno tijelo nadležno za tržišno natjecanje] već rješavao predmet kako bi isključila postojanje interesa Unije i iako usto priznaje da članak 13. stavak 2. Uredbe br. 1/2003 nije bio primjenjiv na ovaj slučaj, valja podsjetiti na to da se ta odredba, kao i sve odredbe navedene uredbe, odnosi na situacije u kojima se provode članci 101. i 102. UFEU-a (presuda od 21. siječnja 2015., easyJet Airline/Komisija, T-355/13, EU:T:2015:36, t. 43.).

27 Komisija slijedom toga može odbaciti pritužbu na temelju odredaba članka 13. stavka 2. Uredbe br. 1/2003 samo kada je ona bila predmet ispitivanja provedenog s obzirom na pravo Unije o zaštiti tržišnog natjecanja (presuda od 21. siječnja 2015., easyJet Airline/Komisija, T-355/13, EU:T:2015:36, t. 44.).

28 Međutim, u ovom slučaju, iako se stranke slažu da se NTZTN temeljio samo na nacionalnom hrvatskom pravu, valja navesti da je u točkama 14. i 15. pobijane odluke Komisija samo potvrdila argument koji je tužitelj iznio u svojem dopisu od 19. kolovoza 2014., prema kojem se odredbe članka 13. stavka 2. Uredbe br. 1/2003 ne mogu primijeniti ako se NTZTN u svojoj odluci izjasnio samo s obzirom na nacionalno pravo.

29 Komisija je, dakle, u točkama 15. i 18. pobijane odluke pravilno smatrala da članak 13. stavak 2. Uredbe br. 1/2003 nije primjenjiv u ovom slučaju. *[omissis]*

33 Kao treće, što se tiče tužiteljeva argumenta prema kojem NTZTN nije primijenio pravo Unije i nije proveo korisnu ocjenu situacije, s jedne strane, kao što je to navedeno u točki 30. ove presude, tužitelj ne osporava da su odredbe nacionalnog prava na kojima je on sam temeljio svoju pritužbu ekvivalentne člancima 101. i 102. UFEU-a. Slijedom toga, valja smatrati da bi zaključci NTZTN-a bili istovjetni da je on svoju analizu proveo s obzirom na te članke.

34 S druge strane, gospodarski subjekti koji su navodne žrtve povrede ne mogu smatrati Europsku komisiju žalbenim tijelom koje može poništiti odluke nacionalnog tijela kojima njihova pritužba nije prihvaćena. Naime, nadzor nad odlukama tijela država članica nadležnih za tržišno natjecanje pripada samo nacionalnim sudovima, koji obavljaju važnu funkciju prilikom primjene pravila Unije o tržišnom natjecanju (vidjeti u tom smislu presudu od 21. siječnja 2015., easyJet Airline/Komisija, T-355/13, EU:T:2015:36, t. 20.).

1 — Navedene su samo one točke presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

[omissis]

Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na tvrdnju da su nacionalni sudovi i tijela u boljem položaju za rješavanje pitanja koja se postavljaju *[omissis]*

52 Kao treće, tužitelj smatra da, s obzirom na to da Komisija još nema nikakvo iskustvo u vezi sa sposobnosti hrvatskih nacionalnih sudova da rješavaju takav predmet jer je Republika Hrvatska relativno nova članica Unije, Komisija je bila dužna dublje to ispitati, osobito zato što nijedan nacionalni sud još nije primijenio pravo tržišnog natjecanja Unije.

53 Valja istaknuti da je Republika Hrvatska mogla pristupiti Uniji tek nakon što je zadovoljila političke i ekonomske kriterije i ispunila obveze koje imaju države kandidatkinje za pristupanje, kako ih je odredilo Europsko vijeće u Kopenhagenu (Danska) 21. i 22. lipnja 1993. Ti kriteriji od države kandidatkinje, među ostalim, zahtijevaju sposobnost preuzimanja obveza koje proizlaze iz pristupanja, posebice sposobnost učinkovite provedbe pravila, standarda i politika koji čine zakonodavni korpus Unije.

54 Slijedom toga, sposobnost hrvatskih sudova da primjenjuju pravo Unije ne može se *a priori* dovesti u pitanje.

55 U ovom slučaju, međutim, mora se utvrditi da tužitelj nije podnio nikakav konkretan dokaz koji bi mogao dokazati nesposobnost hrvatskih sudova da ocijene situaciju u pitanju. *[omissis]*

Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na utjecaj na funkcioniranje unutarnjeg tržišta *[omissis]*

Činjenica da su Komisiji podnesene druge pritužbe u vezi s istim predmetom *[omissis]*

Troškovi *[omissis]*

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (sedmo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Trajektnoj luci Split d.d. nalaže se snošenje troškova.

Van der Woude Ulloa Rubio Marcoulli

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 30. rujna 2016.

Potpisi